

LISTOPAD

1. Wystawa zdjęć
2. Salonik poetycki
3. Święto Niepodległości

Listopad to szczególny miesiąc - miesiąc pamięci. W gablocie biblioteki została przygotowana wystawa zdjęć nagrobków znanych postaci, min.: Kornela Makuszyńskiego, Władysława Orkana, Wincentego Hornowskiego, Karola Stryjeńskiego, Karola Szymanowskiego, Joachima Lelewela, Stefana Żeromskiego, rodziny Cydzików, Władysława Hasióra, Stanisława Ignacego Witkiewicza.

Zapisałi się złotymi zgłoskami w literaturze, kulturze i historii Polski.

Salonik poetycki w tym miesiącu został poświęcony „Tym, co odeszli...”

Przygotowano wiersze min.: Wisławy Szymborskiej, Jana Kochanowskiego, ks. Jana Twardowskiego, Jana Andrzeja Morsztyna, Adama Asnyka, Krzysztofa Kamila Baczyńskiego, Tadeusza Gajcego, Jana Kasprowicza, Marii Konopnickiej, Ignacego Krasickiego, Jana Lechonia, Bolesława Leśmiana, Adama Mickiewicza, Marii Pawlikowskiej-Jasnorzewskiej, Leopolda Staffa.

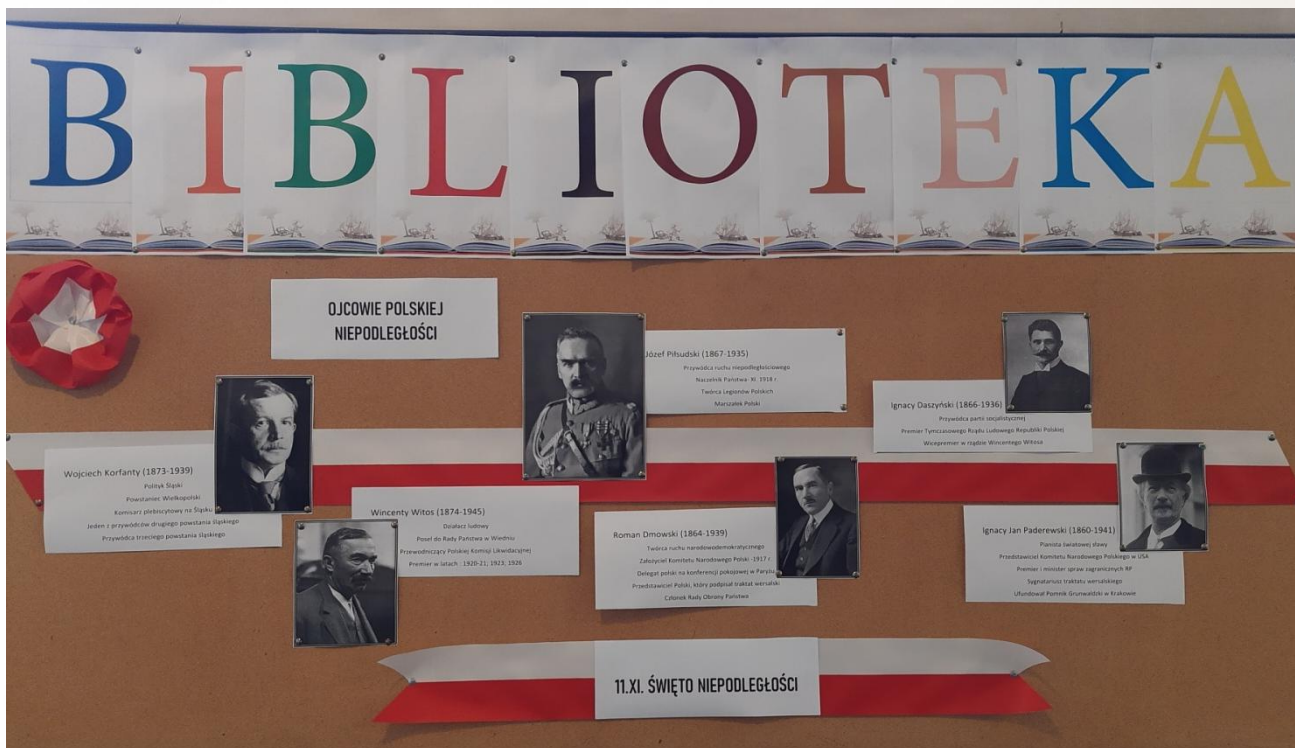

Oprawa saloniku została przygotowana przez p. Agnieszkę Chromniak i p. Joannę Stanoch, a wiersze czytali uczniowie z klasy 1d i 4 a.

11 LISTOPADA – ŚWIĘTO NIEPODLEGŁOŚCI

Z okazji Narodowego Święta Niepodległości w gablocie biblioteki przygotowano okolicznościową dekorację poświęconą „Ojcom Niepodległości”.

Józef Piłsudski

Przywódca Organizacji Bojowej Polskiej Partii Socjalistycznej oraz inicjator powstania tajnego Związku Walki Czynnej i Związku Strzeleckiego. Organizacje te okazały się podstawą dla utworzonych w 1914 r. brygad Legionów Polskich. Równolegle do nich powołał konspiracyjną Polską Organizację Wojskową. W 1917 r. wraz z legionistami odmówił złożenia przysięgi na „wierne braterstwo broni z wojskami Niemiec i Austro-Węgier” co było powodem aresztowania Go przez Niemców i osadzenia w twierdzy magdeburskiej.

10.XI.1918 r. wrócił do Warszawy, a w kolejnych dniach (11-14.XI.) objął wojskową i polityczną władzę zwierzchnią w kraju. 16 listopada wysłał do światowych przywódców telegram notyfikujący powstanie Państwa Polskiego. 20. II.1919 objął urząd naczelnika Państwa, który miał sprawować do wyborów. Dowodził polskimi siłami zbrojnymi w walkach o Małopolskę Wschodnią z Ukraińcami i w wojnie polsko-sowieckiej 1919-1920 r. W tym czasie stał na czele Rady Obrony Państwa. Był jednym z głównych autorów zwycięstwa w bitwie warszawskiej i bitwie niemeńskiej.

Ignacy Paderewski

W czasie I wojny światowej działał w Generalnym Komitecie Pomocy Ofiarom Wojny w Polsce.

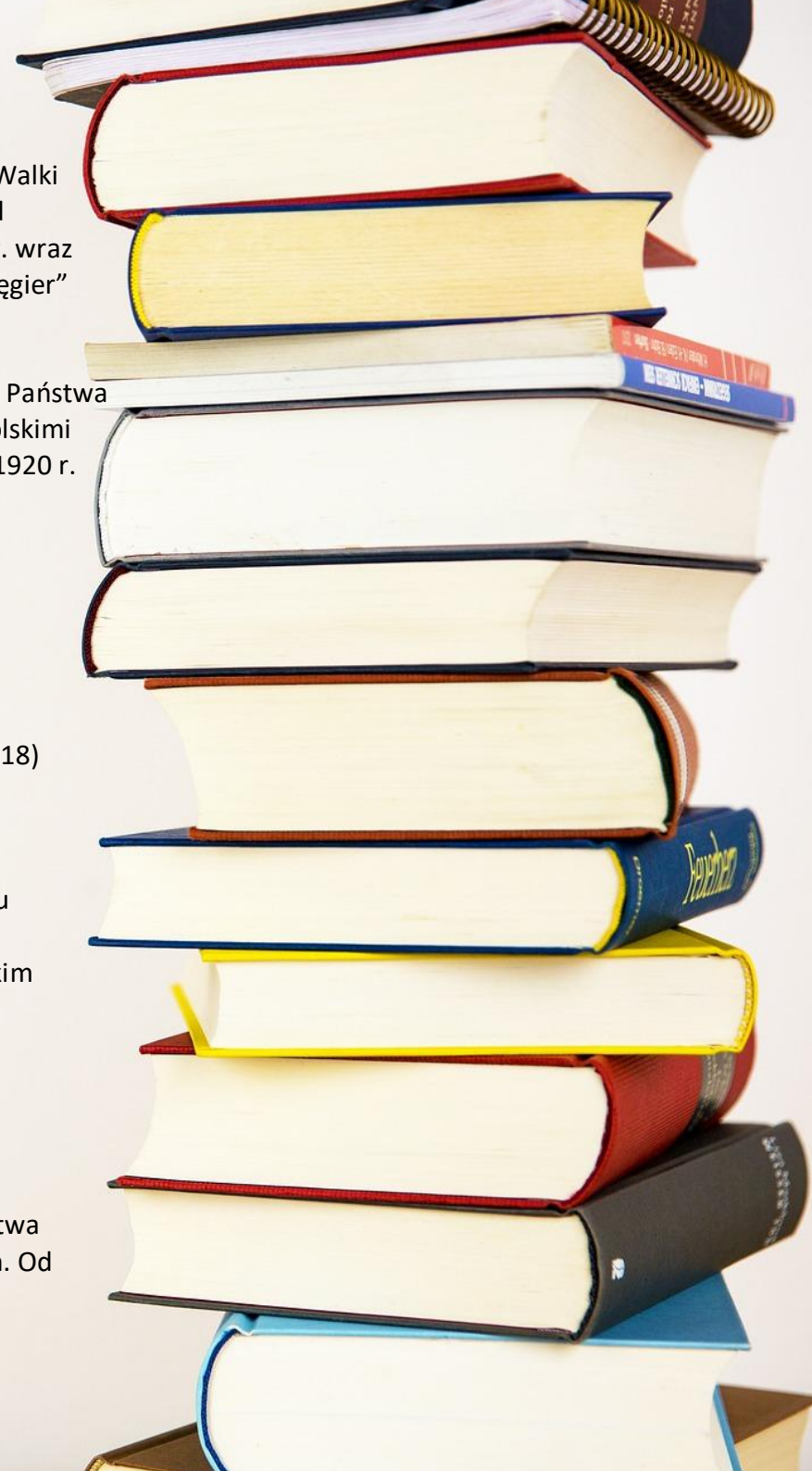
W 1915 r. koncertował w Stanach Zjednoczonych, gdzie działał na rzecz sprawy polskiej; zabiegom Paderewskiego przypisuje się wyodrębnienie w słynnym orędziu prezydenta Woodrona Wilsona (8.I.1918) osobnego punktu o konieczności utworzenia niepodległego państwa polskiego z dostępem do morza. Od sierpnia 1917 r. Paderewski był przedstawicielem Komitetu Narodowego Polskiego w Stanach Zjednoczonych.

W grudniu 1918 r. mimo sprzeciwu władz niemieckich przybył do Poznania , co dało impuls do wybuchu powstania wielkopolskiego.

W styczniu 1919 r. został premierem i ministrem spraw zagranicznych RP. Razem z Romanem Dmowskim reprezentował Polskę na konferencji pokojowej w Paryżu i był sygnatariuszem traktatu wersalskiego.

Wojciech Korfanty

Początkowo współpracował z Romanem Dmowskim. Zdecydowanie protestował przeciwko polityce germanizacyjnej na Górnym Śląsku, za co został uwięziony przez władze niemieckie, Zasłynął wystąpieniem w Reichstagu 25. X. 1918 r. , w którym zażądał przyłączenia do przyszłego Państwa Polskiego wszystkich ziem zaboru pruskiego i Górnego Śląska. Uczestniczył w Powstaniu Wielkopolskim. Od 1920 r. był komisarzem plebiscytowym na Śląsku z ramienia Polski. Był jednym z przywódców drugiego Powstania Śląskiego a rok później dowodził trzecim Powstaniem Śląskim.

Ignacy Daszyński

Po wybuchu I wojny światowej wspierał utworzenie Legionów Polskich i Polskiej Organizacji Wojskowej. 7.XI. 1918 r. stanął na czele Tymczasowego Rządu Ludowego Republiki Polskiej w Lublinie, który to rząd zaproponował bardzo postępowe reformy. Został wyznaczony przez Piłsudskiego do utworzenia rządu koalicyjnego, ponieważ jednak jego kandydatura nie odpowiadała politykom prawicy Daszyński ustąpił, a rząd stworzył Jędrzej Moraczewski.

W czasie wojny polsko-bolszewickiej był wicepremierem w rządzie Wincentego Witosa.

Roman Dmowski

Przeciwnik ruchu rewolucyjnego, zwolennik tezy, że dla Polski większym zagrożeniem są Niemcy niż Rosja.

Powołał Komitet Narodowy Polski, uznany za oficjalną reprezentację dyplomatyczną Polaków.

Skutecznie zabiegał o utworzenie Armii Polskiej we Francji (powstała w 1917r.)

Był polskim delegatem na konferencję pokojową w Paryżu, w czasie której aktywnie zabiegał o kształt polskiej granicy zachodniej, był też sygnatariuszem traktatu wersalskiego, kończącego obrady konferencji.

Dmowski uważał, że dla młodego Państwa Polskiego będzie lepiej, jeśli granice nie zostaną zbyt rozciągnięte w kierunku wschodnim, a wszystkie mniejszości narodowe się zasymilują.

W czasie wojny polsko-sowieckiej wchodził w skład Rady Obrony Państwa.

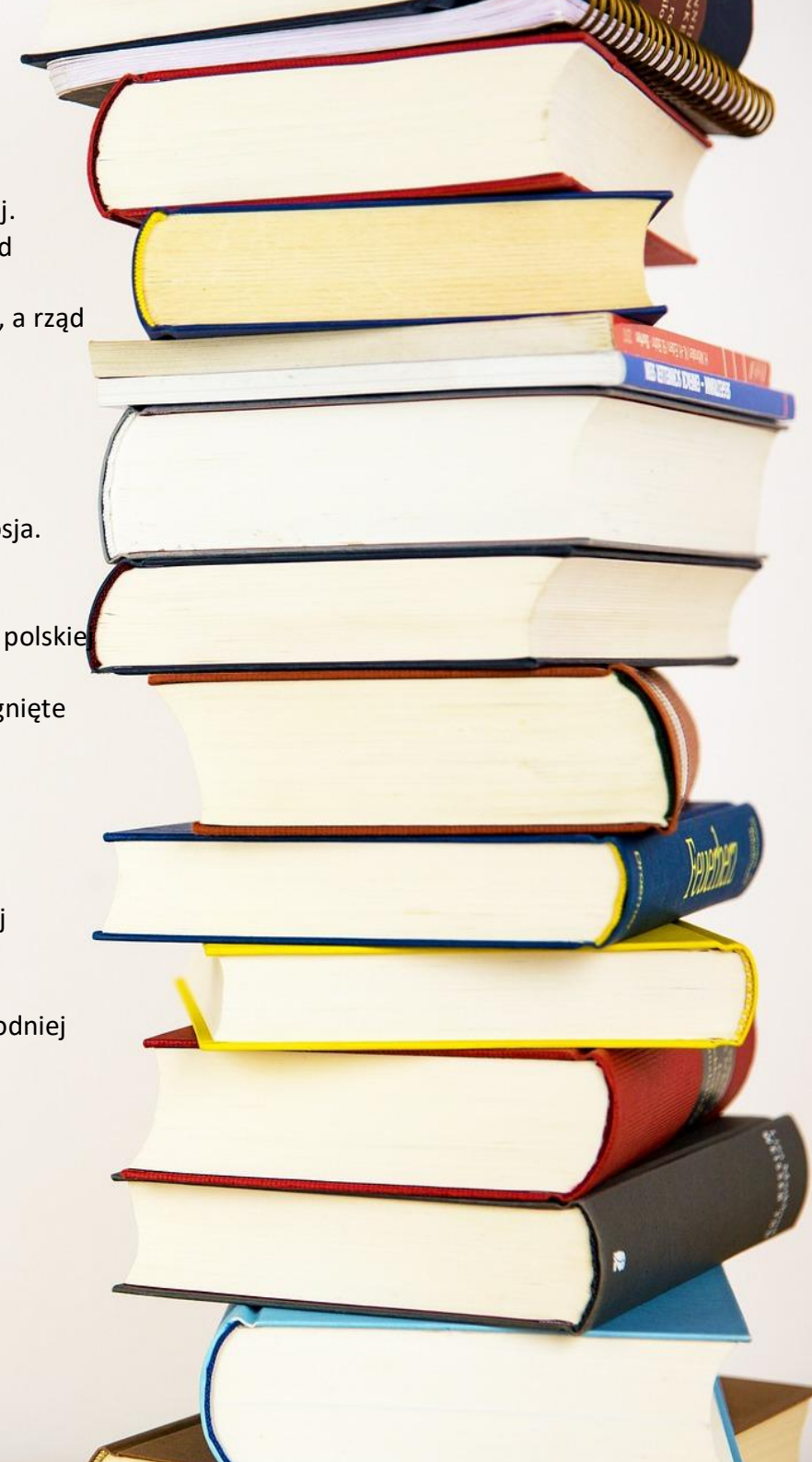
Wincenty Witos

Początkowo wspierał ideę Legionów Polskich, widząc w Austro – Węgrach gwaranta powstania polskiej państwowości.

Od 1915 r. zaczął popierać ideę endecji zbliżenia z państwami zachodnimi.

Jesienią 1918 r. stanął na czele Polskiej Komisji Likwidacyjnej w Krakowie, przejmującej władzę w zachodniej części zaboru austriackiego.

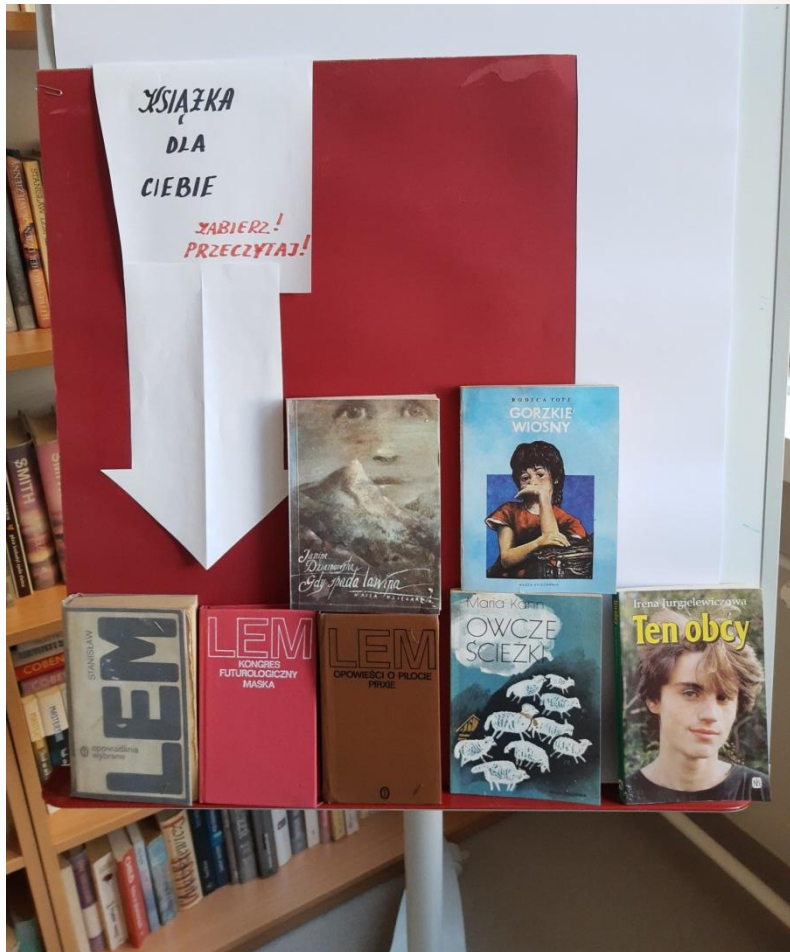
W czasie wojny polsko-sowieckiej był premierem oraz członkiem Rady Obrony Państwa.

AKCJA: „Książka dla Ciebie”

Jak co miesiąc - zapraszamy do wzięcia udziału w akcji „Książka dla Ciebie”.

Na tablicy w bibliotece są wystawione książki do zabrania (bezzwrotnie) i przeczytania.

ZAPRASZAMY DO CZYTANIA

